

Forsl. t. L. om Fiskeriet i Danmark.

der kunde ventes opnaaet ved Sagens Behandling af en Fiskerikommission, og som derhos er vundet uden Beskaffning for de Interesserede og uden al den Ulempe og Besvær, som uundgaaelig vilde flyde af Indførelsen af den paatænkte nye Institution, om denne end indrettedes efter et alt længe bestaaende Forbillede.

Ligesom de omhandlede Regulativer, i alt Fald for de betydeligere Vandløbs Vedkommende, kun yderst sjældent vilde kunne ventes bragte istand, saarent deres Indførelse skulde være betinget af, at de tiltraadtes af samtlige Fiskeriberettigede, saaledes har man ikke engang forment, at der i saa Henseende bør indrømmes Flexibilitet af disse nogen afgjørende Indflydelse, hvorimod Foranstaltningen formentlig bør kunne træffes, naar der blot kan siges at være en mere almindelig Stemmning blandt de Interesserede for en saadan Ordning, der jo alene skal tilstræbe Fiskeriets bedst mulige Udvikling, som altsaa ikke kan forudsættes at ville blive til Stæde for Nogen, og som derfor ikke af et i Uegnyldighed eller Fordom hidet Flertal af Interessenterne bør kunne formenes den Minoritet — naar denne dog ikke er aldeles forsvindende —, der har Die for dens Hensigtsmæssighed. Med Hensyn hertil har man foreslaaet, at et Regulativ skal kunne udfærdiges, naar Udstøret til samme er blevet tiltraadt enten af et ikke altsaa ringe Antal (20) af de til Fiskeriet Berettigede eller af en betydeligere Krootadel af de muligen færre Interesserede.

De i andet Stykke af § 47 givne Bestemmelser for, hvad Regulativerne skulle indeholde, stemme med, hvad Kommissionen i saa Henseende har foreslaaet i sine §§ 62 og 63, og hvad Sagens Natur tilsiyer. At der tillægges de faste Ophjæmsmand, som i Genhold til Regulativerne maatte blive ansatte, samme Myndighed og samme Beskyttelse i deres Bestillings Udøvelse som Fiskerifogderne, vil formentlig findes i sin Orden.

§ 48 indeholder Bestemmelser, der svare til de i Kommissionens § 63 foreslaaede. At Afgjørelsen af de hørende Spørgsmaal er foreslaaet henlagt til Landvæsen- og Overlandvæsenkommissionerne, er i fuldkommen Overensstemmelse med den disse Kommissioner ved Vandløbslovgivningen tillagte Kompetence.

Til Afsnit III. Almindelige Forbud, Straffe, Sagernes Behandling m. m.

§§ 49 og 50 svare til Kommissionens §§ 67 og 68 alene med den i Bemærkningerne til § 10 omhandlede Forandring.

§ 51 har man optaget den Bestemmelse, der var tilføjet Kommissionsforslagets § 34 i Slutningen.

Til § 53 (Kommissionsforslagets § 75). Medens Overtrædelser af de Bestemmelser, der foreslaas træfne til Bevaring og Ophjælpning af

Foreslagte Lovforslag m. m.

Fiskeriet i vore salte Bænde, nødvendigvis i Regelen maa være offentlig Paataale undergivne alle- rede af den Grund, at der som oftest ikke vil kunne paavises nogen til Forsøgning af deslige Overtrædelser berettiget privat Person, stiller Forholdet sig anderledes med Hensyn til de Bestemmelser, der til Regulering af Fiskeriet i vore ferske Bænde her ere bragte i Forslag, idet Overtrædelser af disse Bestemmelser ville kunne paataales af den eller dem af de til Fiskeriet i det paagjældende Bænde Berettigede, hvis Ret i det enkelte Tilfælde er krænkert. Ligesom der derfor ingen Nødvendighed er for at gjøre den forstævnte Art af Overtrædelser til Gjenstand for offentlig Paataale, saaledes turde det overhovedet bedst stemme med den tilbageholdne Stilling, som Staten maa indtage overfor det ommeldte bestemte Personer forbeholdte Fiskeri, at Daandhavelsen af de til sammes Lærd givne Forskrifter ganske overlades til selve de vedkommende Berettigede. Med Hensyn til de i §§ 44 og 45 indeholdte Bestemmelser synes det ei heller at kunne drages i Tvivl, at Brud paa disse Bestemmelser ere Krænkelser af Andres Rettigheder, som ikke mindre end Overtrædelser af Bestemmelserne i § 43 alene egne sig til at henvises til privat Forsøgning. Hvad derhos angaar Fredningsbestemmelserne i § 46, da tør det vistnok antages, at der saa godt som altid blandt de til Fiskeri i et fersk Vandløb Berettigede, forsaavidt Fiskeriet ikke er uden al Betydning, vil findes En eller flere, som i deres egen Interesse ville lade sig det være magtpaaliggende at haandhave disse for Fiskeriets Opkomst vigtige Bestemmelser, og skulde dette undtagelsesvis ikke være Tilfældet, vilde dog i alt Fald heraf kun kunne flyde en Tilbagegang i Fiskeriet i det enkelte Vandløb. Dertil kommer, at der i og for sig kun vil være ringe Ophjæmsmand til at tilfidsætte Fredningsbestemmelserne, da Afhandelsen af de fangne Fisk vil hindres ved det i § 50 indeholdte Forbud mod Kjøb og Salg af de fangede Fisk i Fredningstidene, hvilket Forbuds Overholdelse vil være at paase af det Offentlige. Ministeriet har derfor ikke fundet nogen Betænknelighed ved ogsaa med Hensyn til Overtrædelser af § 46 at fravige Kommissionens Forslag, efter hvilket af Forsælsler mod de under andet Afsnit hørende Bestemmelser alene Overtrædelser af Bestemmelserne i § 43 skulde henvises til privat Forsøgning. At herefter Overtrædelser af Forskrifterne i de i § 47 ommeldte Regulativer ligeledes vilde være at overlade til privat Paataale, er en Selvsølge; iøvrigt har dette ogsaa været Kommissionens Lønte, jfr. dens Motiver Side 109. Endnu bemærkes ved den her omhandlede Paragraf, at Ministeriet har maattet anse det for rettest ved selve Loven at afgjøre, hvorvidt Overtrædelser af Reglerne i Fiskerivedtagterne for Fjordene skulle paataales af det Offentlige eller overlades til privat Forsøgning, hvilket Spørgsmaal af Kommissionen henvises til Afgjørelse i Vedtagterne.